

# РЕШЕНИЕ

№ 2135

гр. София, 05.05.2011 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 2 състав, в публично заседание на 31.03.2011 г. в следния състав:**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова**

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **968** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

***Производството е по реда на чл.129, ал.7 вр. чл.156 – 161 ДОПК.***

Образувано е по жалба на „А. Р.” О. със седалище и адрес на управление Г.С., Б. „Княгиня М. Л.” № 35, .2, А.9 срещу АКТ за прихващане и възстановяване (АПВ) № 901420/06.11.2009 г., издаден от В Д А „старши инспектор по приходите” в ТД на Н. Г.С., офис „Възраждане”, потвърден с решение № 23 от 08.01.2010 г. на директора на Д. “О.” П. ЦУ на Н. Г.С.. В жалбата се възразява срещу констатацията по т.3 от АПВ, като поддържа, че П. постановяване на АПВ не са взети предвид представени от него документи, а именно декларация вх.№ \*/12.04.06 г., АПВ № 1096/29.05.06 г. и декларация по чл.77, ал.1, т.4 ЗДДС вх.№ ДДС 2203-0800295/10.03.06 г. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което за отмени АПВ № 901420/06.11.2009 г. на ТД на Н. Г.С. и потвърждаващото го решение № 23/08.01.2010 г. на директора на ДОУИ Г.С.

Ответникът Д. на ДОУИЦУНАП Г.С. оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

***АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите***

**на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:**

С АПВ № 801435/02.12.2008 г. на ТД на Н. Г.С., офис „Възраждане” във връзка с подадена СД по ЗДДС с деклариран ДДС за възстановяване в размер на 14 898.87 лв. е извършена проверка за данъчен период м.октомври 2008 г. С АПВ № 801435/08 г. са установени неизплатени данъчни задължения общо в размер на 2 604.00 лв., която сума е приспадната от декларирания ДДС за възстановяване в размер на 14 898.87 лв. и е установена сума за възстановяване в размер на 12294.07лв., за което е посочено, че се прилага процедурата по чл.92, ал.1, т.2 ЗДДС - регистрираното лице приспада данъка за възстановяване или остатъка по т. 1 от дължимия данък за внасяне, посочен в справка-декларациите, подавани в следващите три поредни данъчни периода. По повод на оспорване по административен ред е постановено решение № 857/29.06.2009 г. на директора на ДОУИ Г.С.. В мотивите на същото решение е посочено, че по отношение на жалбоподателя има издаден ревизионен акт № 209/07.09.06 г. с резултат ДДС за възстановяване в размер на 4 487.42 лв. *Ревизионният акт не е обжалван и е влязъл в сила*, поради което с него окончателно са установени задълженията по ЗДДС за данъчни периоди 09.02.2005 г. – 31.03.2006 г. и ревизия на тези данъчни периоди не може да бъде правена. АПВ № 801435/02.12.2008 г. е отменен *само частично* за сумата общо от 270.74 лв. като в тази част преписката е върната за извършване на проверка и издаване на АПВ. *В останалата част АПВ № 801435/02.12.2008 г. е потвърден.*

С решение от 08.03.2010 г. по адм.д.№ 5645/2009 г. АССГ, I-во Административно отделение, 8 състав е прогласил нищожността на АПВ № 801435/02.12.2008 г. *в частта*, с която са начислени лихви за данъчни периоди м.април 2006 г. и м.май 2006 г. в размер съответно на 173.70 лв. и 135.08 лв. и по отношение на определената лихва в размер на 50.12 лв. за данъчен период м.август 2006 г. Решението е влязло в сила на 09.11.2010г.

Във връзка с решение № 857/29.06.2009 г. на директора на ДОУИ Г.С. е постановен АПВ № 900898/07.08.2009 г., който изцяло е отменен с решение № 1338/01.10.2009 г. на директора на ДОУИ Г.С.. Във връзка с отменителното решение № 1338/13.10.2009 г. е издадена резолюция № 901420/13.10.2009 г. за извършване на проверка на жалбоподателя, в резултат на която е

издаден оспорения в настоящето съдебно производство АПВ № 901420/06.11.2009 г. Прието е в мотивите на АПВ № 901420/06.11.2009 г., че извън отменената с решение № 857/29.06.2009 г. част в размер на 270.74 лв. АПВ № 801435/02.12.2008 г. *е потвърден*, което обстоятелство не отговаря на обективната истина с оглед постановеното съдебно решение от 08.03.2010 г. по адм.д.№ 5645/09 г. на АССГ, I АО, 8 състав. С оспорения в настоящето съдебно производство АПВ № 901420/06.11.2009 г. е призната като недължима сумата от 270.74 лв. и са установени неизплатени данъчни задължения в размер на 2333.26 лв. (2604.00 лв. – 270.74 лв.). Направен е извод, че след приспадане на сумата от 2333.26 лв. от декларирания ДДС за възстановяване в размер на 14 898.87 лв., *остава ДДС за възстановяване в размер на 12 565.61 лв.*, за която сума се прилага процедурата по приспадане, визирана в чл.92, ал.1, т.2 ЗДДС. Така на основание чл.92, ал.1, т.2 ЗДДС са прихванати сумите, деклариран ДДС за внасяне за м.ноември 2008 г. в размер на 9956.56 лв. и за м.декември 2008 г. в размер на 8220.99 лв. След извършеното приспадане органите по приходите са установили ДДС за внасяне в размер на **5611.94** лв., с който са прихванали внесената от жалбоподателя на 12.01.2009 г. сума за ДДС в размер на 3278.68 лв. Така след процедурата по приспадане по чл.92, ал.1, т.2 ЗДДС е получен остатък ДДС за внасяне в размер на 2333.26 лв. Ето защо с оспорения АПВ № 901420/06.11.2009 г. е определен нулев резултат за прихващане или възстановяване.

В резултат на решение № 857/29.06.2009 г. и въз основа на потвърдената част от АПВ № 801435/02.12.2008 г. проверяващите органи приемат установени неизплатени данъчни задължения в размер на 2333.26 лв. (2604.00 лв. – 270.74 лв.), което е прието и в оспорения АПВ. П. постановяването му обаче органите по приходите са приели, че в останалата част АПВ № 801435/02.12.2008 г. е влязъл в сила и потвърден. Това обстоятелство не отговаря на обективната истина, доколкото с влязло в сила съдебно решение № 267/08.03.2010 г. на АССГ, I АО, 8 състав по адм.д.№ 5645/2009 г. АПВ № 801435/02.12.2008 г. *е прогласен за нищожен* в частта за начислени лихви за данъчни периоди м.април и м.май 2006 г. общо в размер на 308.78 лв. и лихва в размер на 50.12 лв., определена върху прихванат ДДС в размер на 531.59 лв. за периода от 15.09.2006 г. до 22.05.2007 г.

Ето защо следва да се приеме, че към датата на подаване на СД за резултата за м.октомври 2008 г. (ДДС за възстановяване в размер на 14 898.87 лв.) неизплатените данъчни задължения на жалбоподателя са в размер на **1974.36 лв.** (2333.26 лв. – (308.78 лв. + 50.12 лв.)).

По този начин от декларирания за м.октомври 2008 г. ДДС за възстановяване в размер на 14 898.87 лв. следва да се прихване сумата от 1974.36 лв. Остатъкът е 12 924.51 лв. ДДС за възстановяване, който остатък влиза в процедура по чл.92, ал.1, т.2 ЗДДС. По СД вх.№ \*3/11.12.08 г. за м.ноември 2008 г. жалбоподателят е декларирал ДДС за внасяне в размер на 9 956.56 лв. След извършено прихващане остатъкът е ДДС за възстановяване в размер на 2967.95 лв. По СД вх. № \*7/12.01.2009 г. за декември 2008 г. жалбоподателят е декларирал резултат ДДС за внасяне в размер на 8220.99 лв. След извършено прихващане резултатът за периода е **ДДС за внасяне** в размер на **5253.04лв.** С преводно нареждане от 12.01.2009 г. жалбоподателят е превел сума за ДДС в размер на **3278.68 лв.**, след което отново е останала сума за ДДС за внасяне. Така след приключване на процедурата по чл.92, ал.1, т.2 ЗДДС резултатът е **ДДС за внасяне 1974.36 лв.**, който е дължим от жалбоподателя на основание чл.92, ал.1, т.3 ЗДДС в срока по чл.89 ЗДДС. Ето защо независимо от различния краен резултат ДДС за внасяне, установен от съда в размер на 1974.36 лв. и установен от органите по приходите в размер на 2333.26 лв., претенцията на жалбоподателя за наличие на данък за възстановяване или прихващане е **неоснователна**. По изложените съображения и като краен резултат оспореният АПВ № 901420/06.11.2009 г. е постановен от компетентен административен орган, в установената форма, П. правилно приложение на материалния закон и без допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения. На основание чл.160, ал.1 ДОПК жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

За пълнота на изложението следва да се отбележи, че размерът на определената от жалбоподателя сума за внасяне от 3278.68 лв. (внесена на 12.01.2009 г.) съдът установява от негово писмо до ТД на Н. Г.С. вх.№ 0353-07-1336/07.08.09 г. (стр.159 от делото). От същото писмо се установява, че жалбоподателят не е взел предвид П. изчисленията си наличието на неизплатени

данъчни задължения, които подлежат на прихващане с декларирания за м.октомври 2008 г. ДДС за възстановяване на основание чл.92, ал.1, т.1 ЗДДС.

П. този изход на спора и на основание чл.161, ал.1, изр. посл. ДОПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв. на основание чл.8 вр. чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1 от 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во Административно отделение, 2 състав

## **Р Е Ш Е Н И Е :**

**ОТХВЪРЛЯ ИЗЦЯЛО** жалбата на „А. Р.” О. със седалище и адрес на управление Г.С., Б. „Княгиня М. Л.” № 35, .2, А.9 срещу АКТ за прихващане и възстановяване (АПВ) № 901420/06.11.2009 г., издаден от В Д А „старши инспектор по приходите” в ТД на Н. Г.С., офис „Възраждане”, потвърден с решение № 23 от 08.01.2010 г. на директора на Д. “О.” П. ЦУ на Н. Г.С., **като неоснователна.**

**ОСЪЖДА** „А. Р.” О. със седалище и адрес на управление Г.С., Б. „Княгиня М. Л.” № 35, .2, А.9 да заплати на основание **чл.161, ал.1 ДОПК** на директора на Д. “О.” П. ЦУ на Н. Г.С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лв.

**Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:**